

КОНВЕНЦИЯ

съставена на основание член К.3 от Договора за Европейския съюз, за лишаване от правото да се управлява моторно превозно средство

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ по настоящата конвенция, държави-членки на Европейския съюз,

КАТО СЕ ПОЗОВАВАТ на Акта на Съвета от 17 юни 1998 г.,

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД от първостепенно значение за безопасността по пътищата в Европейския съюз е да се придаде по адекватен начин еднаква валидност за цялата на територия на Съюза на лишаване от правото да се управлява моторно превозно средство (МПС);

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД в резултат на свободното движение на хора и нарастващия международен трафик по пътищата, често наказанието „лишаване от право да се управлява МПС“ се налага от държава-членка, различна от тази, където е обичайното пребиваване на водача на моторното превозно средство;

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД с оглед Директива 91/439/ЕИО на Съвета от 29 юли 1991 г. за свидетелствата за управление на МПС¹, всяка държава-членка, на чиято територия притежателят на свидетелството за управление на МПС има обичайно пребиваване, следва да прилага свои вътрешни разпоредби относно отнемането, временното прекратяване и отмяната на свидетелства за управление на МПС,

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД водачите на моторни превозни средства, лишени от право да управляват МПС в държава-членка, различна от тази, където е обичайното им пребиваване, не трябва да избегнат действието на тези мерки и когато се намират в държава-членка, различна от тази, където е извършено правонарушението;

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД държавата-членка по пребиваване на притежателя на свидетелството поради тази причина е длъжна да признае, по отношение на правонарушения, считани за особено тежки и при определени условия, лишаването от право да се управлява МПС, наложено от друга държава-членка, като предприеме мерки, включващи отнемане, временно прекратяване или отмяна на неговото/нейното свидетелство за управление на МПС;

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че обстоятелството, че държавата-членка по пребиваване е признала валидността на такова лишаване от право да се управлява МПС,

¹ ОВ L 237, 24.8.1991 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 97/26/ЕО (ОВ L 150, 7.6.1997 г., стр. 41).

наложено от друга държава-членка, би следвало да има като последица предприемането на необходимите мерки за пенализирането на управление на моторно превозно средство по време на срока на валидност на лишаването от право да се управлява МПС съгласно законите на която и да било държава-членка на Европейския съюз, на чиято територия това може да се случи,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

За целите на настоящата конвенция:

- а) „лишаване от право да управлява МПС“ означава всяка мярка, свързана с извършено нарушение на правилата за движение по пътищата, водеща до отнемане или временно прекратяване на правото на водача на моторно превозно средство да управлява и която по-нататък не подлежи на обжалване. Мярката може да представлява първично, вторично или допълнително наказание или мярка за безопасност и може да се предприеме от съдебен или административен орган;
- б) „държава по местонарушението“ означава държавата-членка, на чиято територия е извършено нарушението на правилата за движение по пътищата, послужило като основание за лишаване от право да се управлява МПС;
- в) „държава по пребиваване“ означава държавата-членка, на територията на която лицето, което е било лишено от право да управлява МПС, има обичайно пребиваване по смисъла на член 9 от Директива 91/439/ЕИО;
- г) „моторно превозно средство“ означава всяко превозно средство, попадащо в обхвата на дефиницията, съдържаща се в член 3, параграф 3 от Директива 91/439/ЕИО.

Член 2

Държавите-членки се задължават да си сътрудничат, в съответствие с разпоредбите на настоящата конвенция, с цел да не се допусне водачите на моторни превозни средства, лишени от право да управляват МПС в държава-членка, различна от тази, в която е обичайното им пребиваване, да избягнат действието на лишаването от право да управляват МПС след като напуснат държавата по местонарушението.

Член 3

1. Държавата по местонарушението незабавно уведомява държавата по пребиваване за всяко наказание „лишаване от право да се управлява МПС“, наложено за нарушение, произтичащо от поведение, посочено в приложението.
2. Всяка държава-членка може да се договори с друга държава-членка да не прибегва до уведомлението по параграф 1 в определени случаи, спрямо които е приложим член 6, параграф 2, буква а).

Член 4

1. В съответствие с член 6, държавата по пребиваване, която е уведомена съгласно член 3, незабавно признава за валидно решението, с което е наложено наказанието „лишаване от право да се управлява МПС“, взето в държавата по местонарушението, по един от следните начини:

а) чрез непосредствено изпълнение на решението, с което е наложено наказанието „лишаване от право да се управлява МПС“, като взема под внимание всеки отрязък от срока на лишаване от право да се управлява МПС, наложен от държавата по местонарушението, който вече е изминал, съгласно писмото; или

б) като изпълни решението, с което е наложено наказанието „лишаване от право да се управлява МПС“, чрез съдебно или административно решение, в съответствие с изискванията на параграф 2; или

в) като превърне решението, с което е наложено наказанието „лишаване от право да се управлява МПС“, в свое собствено съдебно или административно решение, като по този начин, без да се засяга действието на разпоредбите на член 11, заменя решението на държавата по местонарушението с ново решение, в съответствие с изискванията на параграф 3.

2. В случай че приложи процедурата по параграф 1, буква б), държавата по пребиваване:

а) взема под внимание всеки отрязък от срока на лишаването от право да се управлява МПС, наложен от държавата по местонарушението, който вече е изминал в тази държава;

б) може да намали времетраенето на лишаването от право да се управлява МПС, но само до максималния срок, предвиден за същите деяния от нейното национално законодателство;

в) не трябва да удължава срока на лишаването от право да се управлява МПС, наложено от държавата по местонарушението.

3. В случай че приложи процедурата по параграф 1, буква в), държавата по пребиваване:

а) е обвързана от така установените факти, доколкото те са експлицитно или имплицитно изложени в решението, с което е наложено наказанието „лишаване от право да се управлява МПС“ в държавата по местонарушението;

б) взема под внимание всеки отрязък от срока на лишаването от право да се управлява МПС, наложен от държавата по местонарушението, който вече е изминал в тази държава;

в) може да намали времетраенето на лишаването от право да се управлява МПС, за да го приведе в съответствие със срока, приложим съгласно нейното национално законодателство към въпросния случай;

г) не трябва да удължава срока на наказанието „лишаване от право да се управлява МПС“, наложено от държавата по местонарушението.

д) не може да подменя лишаването от право да се управлява МПС с глоба или каквато и да било друга мярка.

4. Когато признава валидността на лишаване от право да се управлява МПС по силата на този член, държавата по пребиваване определя в случай на нужда дата, от която лишаването от право да се управлява МПС влиза в сила на нейната територия.

5. Когато извършва нотификацията по член 15, параграф 2, всяка държава-членка посочва в декларация коя от процедурите, описани в параграф 1, възнамерява да приложи в качеството си на държава по пребиваване. Така направената декларация по всяко време може да бъде подменена с нова декларация.

Член 5

Признаването на валидността на лишаването от право да се управлява МПС по реда на член 4 следва да се извършва без да се засягат каквито и да било допълнителни мерки за повишаване безопасността по пътищата, които държавата по пребиваване може да предприеме по силата на собственото си законодателство.

Член 6

1. Държавата по пребиваване отказва да признае за валидно лишаването от право да се управлява МПС, в случай че:

а) лишаването от право да се управлява МПС вече е изцяло изпълнено в държавата по местонарушението;

б) извършителят на нарушението вече е бил наказван с лишаване от право да управлява МПС в държавата по пребиваване за същите деяния и това лишаване от право да управлява МПС вече е приложено или прилагането му тече в момента.

в) извършителят на нарушението би се ползвал с общо помилване или амнистия в държавата по пребиваване, ако деянията бяха извършени на територията на тази държава;

г) срокът на ограничаване на мярката е изтекъл по силата на собственото ѝ законодателство;

д) при конкретните обстоятелства, след получаване на информация по член 8, тя прецени, че въпросното лице не е разполагало с адекватна възможност да се защити.

2. Държавата по пребиваване може да откаже да признае за валидно лишаването от право да се управлява МПС, в случай че:

а) поведението, заради което лишаването от право да се управлява МПС е било наложено в държавата по местонарушението, не съставлява закононарушение съгласно законите на държавата по пребиваване;

б) остатъкът от срока на лишаване от право да се управлява МПС, който би могъл да се изтърпи в държавата по пребиваване, е не по-дълъг от един месец;

в) законодателството на държавата по пребиваване не предвижда мярката „лишаване от право да се управлява МПС“ за деяния, послужили като основание за налагане на мярката „лишаване от право да се управлява МПС“ от държавата по местонарушението.

3. Когато извършва нотификацията по член 15, параграф 2 или по всяко друго време, всяка държава-членка може да заяви, че винаги ще прилага, частично или изцяло, алинея 1 на този член. Когато бъде направена такава декларация, останалите държави-членки не са задължени да уведомяват за лишаване от право да се управлява МПС, както това е посочено в декларацията по член 3, държавата-членка, направила декларацията. Всяка държава-членка може по всяко време да оттегли декларацията си.

Член 7

1. Компетентният орган на държавата по местонарушението препраща уведомлението по член 3 до централния орган в държавата по пребиваване.

2. За целите на параграф 1, при извършване на уведомленията по член 15, параграф 2, всяка държава-членка указва:

а) определените от нея централен орган или централни органи;

б) компетентните органи, отговарящи за предоставяне на уведомленията по член 3.

Член 8

1. Уведомлението по член 3 се придружава от:

-подробна информация, служеща за установяване местонахождението на лицето, лишено от право да управлява МПС,

-оригинал или заверено копие от оригинала на решението, с което е наложено наказанието „лишаване от право да управлява МПС“;

-кратко изложение на обстоятелствата и препратка към законовите разпоредби в държавата по местонарушението, въз основа на които е било наложено наказанието „лишаване от право да управлява МПС“, ако същите не се съдържат в решението,

-уверение, че е окончателно,

-данни за изпълнението на наказанието „лишаване от право да управлява МПС“ в държавата по местонарушението, включително за продължителността на това лишаване и, когато има информация за това, за датите, на които лишаването от право да управлява МПС започва да тече или изтича,

-свидетелството за управление на МПС, ако такова е било отнето.

2. Когато лицето, на което е било наложено наказанието „лишаване от право да управлява МПС“, не се яви лично или не се представлява от друго лице в хода на производството, уведомленията по член 3 трябва да бъдат придружени от доказателства, че лицето е било надлежно уведомено за производството, съгласно законовия ред на държавата по местонарушението.

3. Ако преценят, че данните, съобщени в съответствие с алинеи 1 и 2, са недостатъчни, за да позволят да се вземе решение съгласно настоящата конвенция, по-специално когато, при дадени конкретни обстоятелства, е налице съмнение относно това дали въпросното лице е разполагало с адекватна възможност да се защити, компетентните органи на държавата по пребиваване са длъжни да изискат от компетентните органи на държавата по местонарушението незабавно да предоставят нужната допълнителна информация.

Член 9

1. С изключение на предвиденото в параграфи 2 и 3, не се изисква превод на уведомленията по член 3 или на придружаващите ги материали по член 8 или на каквито и да било други документи, свързани с прилагането на настоящата конвенция.

2. Всяка държава-членка, когато извършва нотификацията по член 15, параграф 2, може да заяви, че документите, предвидени в параграф 1, изпращани до нея от държавата по местонарушението, трябва да се придружават от превод на един от официалните езици на институциите на Европейските общности, посочен в нейната декларация.

3. С изключение на документа, посочен във второ тире на член 8, параграф 1, документите, посочени в параграф 1 на този член не се нуждаят от заверка.

Член 10

Държавата по пребиваване информира държавата по местонарушението за всяко решение, взето във връзка с уведомление, дадено по член 3 и във връзка с

прилагането, а в случай че тя откаже да признае за валидно лишаване от право да се управлява МПС по член 6 -за причините за своя отказ.

Член 11

1. Правото на държавата по местонарушението да изпълни на своя територия пълния срок на лишаване от право да се управлява МПС, определен от държавата по местонарушението, не се засяга от решението на държавата по пребиваване.
2. Когато прави нотификацията по член 15, параграф 2, всяка държава-членка може да посочи, че няма да прилага параграф 1 от този член в качеството си на държавата по местонарушението.
3. Държавата по местонарушението и държавата по пребиваване упражняват своите отговорности, произтичащи от настоящата конвенция, така че да осигурят общият срок на лишаване от право да се управлява МПС, като се вземе предвид всеки срок на лишаване от право да се управлява МПС, който е изтърпян за въпросното нарушение в държавата по пребиваване, да не надвишава първоначално определения от държавата по местонарушението срок на лишаване от право да се управлява МПС.
4. В момента на уведомяване на въпросното лице за решението за лишаване от право да управлява МПС, държавата по местонарушението, която предлага да приложи параграф 1, едновременно уведомява лицето за този факт и потвърждава в нотификацията, отправена в съответствие с член 3 до държавата по пребиваване, че е направила това.

Член 12

Всяка държава-членка приема необходимите мерки, които да ѝ позволят да пенализира управлението на МПС на нейна територия, когато водачът е лишен от правото да управлява от държавата по пребиваване в изпълнение на настоящата конвенция.

Член 13

Разноските, свързани с прилагането на настоящата конвенция, се поемат от държавата-членка, в която те са направени.

Член 14

1. Съдът на Европейската общност има компетентност да се произнася по всякакви спорове между държави-членки във връзка с тълкуването или прилагането на настоящата конвенция във всички случаи, когато подобен спор не може да бъде уреден от Съвета в шестмесечен срок след отнасянето му до Съвета от един от членовете му. Съдът също има компетентност да се произнася по всякакви спорове между държави-членки и Комисията във връзка с тълкуването или прилагането на настоящата конвенция.

2. Всяка държава-членка трябва да е състояние да приеме, чрез декларация, направена в момента на даване на нотификацията по член 15, параграф 2 или на която и да било по-късна дата, компетентността на Съда на Европейската общност да дава предварителни предписания по тълкуването на настоящата конвенция.

3. Държава-членка, правеща декларация по параграф 2, трябва изрично да посочи:

а) че всеки съд на тази държава, срещу чиито решения не съществува съдебен път за защита по силата на вътрешното право, може да поиска Съдът на Европейската общност да даде предварителни предписания по въпрос, повдигнат по висящо пред него дело и отнасящ се до тълкуването на настоящата конвенция, ако съответният съд прецени, че е необходимо решение по този въпрос, което да му позволи да постанови присъда; или

б) че всеки съд на тази държава може да поиска Съдът на Европейската общност да даде предварително предписание по въпрос, повдигнат по висящо пред него дело и отнасящ се до тълкуването на настоящата конвенция, ако съответният съд прецени, че е необходимо решение по този въпрос, което да му позволи да постанови присъда.

4. Приложими са Статутът на Съда на Европейската общност и неговия процедурен правилник. Всяка държава-членка, независимо дали е направила или не декларацията по параграф 2, трябва да има право да предостави становище по случая или писмени бележки до Съда по казуси, възникнали по силата на параграф 3.

Член 15

1. Настоящата конвенция подлежи на приемане от държавите-членки в съответствие с техните конституционни изисквания.

2. Държавите-членки нотифицират генералния секретар на Съвета на Европейския съюз за изпълнението на техните конституционни изисквания по приемането на настоящата конвенция.

3. Настоящата конвенция влиза в сила 90 дни след нотификацията по параграф 2 от държавата-членка, която, като член на Европейския съюз към датата на приемане от Съвета на акта, с който е изработена настоящата конвенция, последна е изпълнила тази формалност.

4. До влизането на настоящата конвенция в сила, всяка държава-членка може, при даване на нотификацията по параграф 2 или на която и да е по-късна дата, да заяви, че по отношение на нея самата настоящата конвенция, с изключение на член 14, ще се прилага спрямо отношенията ѝ с държави-членки, направили същата декларация. Такива декларации са приложими деветдесет дни след датата на депозирането им.

5. Настоящата конвенция и декларации, направени във връзка с нея, са приложими само по отношение на нарушения, извършени след влизането на конвенцията в сила или от датата, на която конвенцията е станала приложима между въпросните държави.

Член 16

1. Настоящата конвенция е открита за присъединяване от страна на всяка държава, която става член на Европейския съюз.

2. Текстът на настоящата конвенция на езика на присъединилата се държава, изготвен от Съвета на Европейския съюз, е автентичен.

3. Присъединителните актове се депозират при генералния секретар на Съвета на Европейския съюз.

4. Настоящата конвенция влиза в сила по отношение на всяка държава, присъединила се към нея, деветдесет дни след депозирането на присъединителния акт или в деня на влизането в сила на настоящата конвенция, ако тя още не е влязла в сила в момента на изтичане на тези деветдесет дни.

5. По отношение на присъединяващите се държави се прилага член 15, параграф 4.

Член 17

По отношение на настоящата конвенция не могат да се правят резерви.

Член 18

По отношение на Обединеното кралство, разпоредбите на настоящата конвенция се прилагат само спрямо Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия.

Член 19

1. Генералният секретар на Съвета на Европейския съюз действа като депозитар на настоящата конвенция.

2. Депозитарът публикува в *Официален вестник на Европейските общности* информация за хода на приемането, присъединяването и декларациите, а също и за всяка друга нотификация, отнасяща се до настоящата конвенция.

ПРИЛОЖЕНИЕ

ПОВЕДЕНИЕ, УРЕДЕНО ОТ ЧЛЕН 3 ОТ КОНВЕНЦИЯТА

1. Безразсъдно или опасно управление на МПС (независимо дали е причинило или не смърт, увреждане или сериозна опасност).
2. Съзнателно неизпълнение на задължения от страна на водачи на МПС, след като са били участници в пътни произшествия (причинили и избягали от мястото на произшествието).
3. Управление на превозно средство под въздействието на алкохол или други вещества, засягащи или намаляващи психо-физическите способности на водача.

Отказ да се подложи на алкохолна проба или на проба за наркотици.

4. Управление на превозно средство със скорост, превишаваща разрешената.
5. Управление на превозно средство докато лицето е лишено от право да управлява МПС.
6. Друго поведение, съставляващо нарушение на закона, за което е било наложено наказанието „лишаване от право да управлява МПС“ от държавата по местонарушението:

-за срок от шест месеца или повече,

-за срок, по-кратък от шест месеца, когато за това е била постигната двустранна договореност между засегнатите държави.